

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

-----

Nr. 78.945 van 24 februari 1999

A. 81.297/VIII-1124

In zake : **MAILOT** Jean-Marie,  
rue Jamagne 9  
4570 Marchin,

tegen :

**de Franse Gemeenschap,**  
vertegenwoordigd door haar  
Regering.

-----  
**DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,  
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Jean-Marie MAILOT op 27 november 1998 heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van de ministeriële beslissing van 30 september 1998 waarbij zijn preventieve schorsing met ingang van 2 oktober 1998 wordt verlengd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij diezelfde verzoeker de nietigverklaring van diezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer ERNOTTE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 29 januari 1999, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 12 februari 1999;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. TORDEUR, loco Mr. GEORGE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. LEVERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer ERNOTTE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

Verzoeker is coördinator bij het "Centre d'éducation et de formation en alternance" (CEFA) van Evere, dat afhangt van het "Institut technique de la Communauté française Madeleine Jacquemotte".

Naar aanleiding van klachten vanwege leden van het onderwijzend personeel van dat instituut beslist de Minister-Presidente van de Franse Gemeenschap op 18 juni 1997 verzoeker preventief in zijn ambt te schorsen tot 30 juni 1997. Diezelfde 18e juni 1997

schrijft zij een grondig onderzoek voor naar de feiten die verzoeker ten laste worden gelegd.

Na de indiening van het verslag van de commissie die belast was met het door de Minister-Presidente bevolen onderzoek, beslist de Minister-Presidente op 1 september 1997 om verzoeker bij ordemaatregel uit zijn functie te verwijderen totdat hij in het kader van de procedure van preventieve schorsing gehoord is. Verzoeker wordt ervan in kennis gesteld dat hij de nietigverklaring van die beslissing kan vorderen.

Verzoeker wordt opgeroepen om op 12 september 1997 te worden gehoord in verband met de volgende feiten :

- " - gedrag ten aanzien van de personeelsleden : dreigementen, druk, ongewenst seksueel gedrag, vulgaire en grove praat ...
- bedoeling het onderwijzend personeel te destabiliseren door binnen het CEFA een ongezonde sfeer te doen heersen;
- werk verricht onder dwang ten bate van u in het CEFA en bij u thuis;
- verscheidene tekortkomingen, inzonderheid inzake de niet-reglementaire wijziging van de lessenroosters, het inschrijven van fictieve leerlingen, het ontbreken van een pedagogisch project";

Op die dag wordt verzoeker gehoord en dient hij een verweerschrift in. Op 26 september 1997 beslist de Minister-Presidente verzoeker om de volgende redenen gedurende drie maanden in zijn ambt te schorsen :

- " Gezien de vele klachten van de personeelsleden van het CEFA aan het adres van de heer MAIRLOT;

Overwegende dat de Onderzoekscommissie er in haar conclusies op wijst dat de sfeer die ten gevolge van die klachten in het onderwijscentrum heerst ondraaglijk is en voorstelt om de heer MAIRLOT voorlopig uit zijn functie te verwijderen;

Overwegende dat zulk een spanning de belangen van het onderwijs van de Franse Gemeenschap schaadt en nadelig kan zijn voor de goede afwikkeling van het lopende onderzoek;

Overwegende dat het feit alleen dat de heer MAIRLOT tijdens zijn verhoor heeft verklaard dat hij op 1 september 1997, bij zijn aankomst in de instelling, door zijn collega's is begroet, geen voldoende gegeven vormt om met zekerheid te kunnen stellen dat de spanningen rond zijn persoon in de instelling verdwenen zouden zijn."

Na een nieuw verslag betreffende verzoeker te hebben ontvangen, neemt de Minister-Presidente op 31 december 1997 een nieuwe beslissing waarbij zij de preventieve schorsing van verzoeker met ingang van 2 januari 1998 met drie maanden verlengt en zulks "om dezelfde motieven als die aangevoerd in de oorspronkelijke beslissing". Verzoeker vordert de nietigverklaring van die beslissing bij beroep 77.737/VIII-825 dat thans aanhangig is.

Op 21 januari 1998 zendt de Minister-Presidente het dossier betreffende de betrokkene over aan de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel.

Zowel op 24 maart als op 30 juni 1998 verlengt zij de preventieve schorsing van verzoeker met drie maanden. Verzoeker heeft daarop gevraagd dat het onderwerp van zijn beroep tot nietigverklaring tot die beide beslissingen zou worden uitgebreid.

De Minister-Presidente, die er op 29 september 1998 van op de hoogte is gebracht dat een gerechtelijk onderzoek gestart was omtrent de zaak waarbij verzoeker in opspraak was gekomen, heeft 's anderendaags de bestreden handeling gesteld die inzonderheid als volgt is gemotiveerd :

" Overwegende dat de motieven van de ministeriële beslissing van 26 september 1997 nog steeds pertinent zijn;

Overwegende bovendien dat de preventieve schorsing krachtens artikel 157bis, § 5, van het voormelde

koninklijk besluit van 22 maart 1969 langer dan een jaar mag duren wanneer tegen het personeelslid strafvervolgning is ingesteld;

Overwegende dat tegen de heer MAIRLOT strafvervolgning is ingesteld; dat, immers, uit een faxbericht dat het parket van de Procureur des Konings te Brussel op 29 september 1998 heeft toegezonden, blijkt dat onderzoeksrechter LEYS thans een gerechtelijk onderzoek voert tegen de heer MAIRLOT;

Beslis ik de preventieve schorsing van de heer MAIRLOT met ingang van 2 oktober 1998 te verlengen";

Overwegende dat, krachtens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de schorsing van de tenuitvoerlegging alleen kan worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker de volgende beschrijving geeft van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling hem zou berokkenen :

" Aangezien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de omstreden beslissing verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent.

Aangezien erop dient te worden gewezen dat verzoeker vrijwel sedert medio juni 1997 uit zijn functie verwijderd is.

Aangezien erop dient te worden gewezen dat de oorspronkelijke beslissing tot schorsing van 26 september 1997, waarvan op 30 september 1997 kennis is gegeven, "gemotiveerd" was door de overweging dat in het onderwijscentrum CEFA te Evere een gespannen sfeer heerste ten gevolge van de klachten die door de collega's van verzoeker waren ingediend, van welke gespannen sfeer de overheid verklaard heeft dat ze niet met zekerheid kon stellen dat ze verdwenen was op basis van het loutere feit dat de heer MAIRLOT tijdens zijn verhoor, op 12 september 1997, verklaard

heeft dat hij op 1 september 1997, bij zijn aankomst in de instelling, door zijn collega's is begroet.

Aangezien de preventieve schorsing, die tot vier keer toe is verlengd, uiteraard tot gevolg heeft dat de geruchtenstroom nieuw voedsel wordt gegeven.

Aangezien de omstandigheid dat de bevoegde overheid bij het verstrijken van het eerste jaar preventieve schorsing zich op de strafvervolgning heeft beroepen, terwijl verzoeker het vermoeden van onschuld geniet, ruimschoots bijdraagt tot het diskrediet waarin verzoeker door het gedrag van de overheid is gebracht en zijn reputatie ernstig schaadt.

Aangezien overigens bekend is dat de administratieve overheid geenszins bewijst dat zij haar administratief onderzoek naarstig vervolgt.

Aangezien een preventieve schorsing van meer dan een jaar voorts de indruk wekt dat verzoeker strafbare feiten heeft gepleegd.

Aangezien de administratieve overheid aldus door de duur van de preventieve schorsing ruchtbaarheid geeft aan het feit dat verzoeker strafbare feiten zou kunnen hebben gepleegd.

Aangezien die omstandigheid uit de omstreden maatregel voortvloeit en, uit de aard der zaak, aan verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent, doordat ze inzonderheid betrekking heeft op zijn reputatie en zijn eer";

Overwegende dat het aldus aangevoerde nadeel nu reeds berokkend is door de zes vorige beslissingen tot schorsing bij ordemaatregel die sedert juni 1997 zijn genomen, hoewel verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging van niet één ervan heeft gevorderd; dat de bestreden handeling ten opzichte van die beslissingen steunt op een nieuw gegeven, namelijk de omstandigheid dat omtrent het dossier een gerechtelijk onderzoek is geopend; dat niets er echter op wijst dat het publiek de motivering van die handeling kent; dat het aangevoerde nadeel, ten slotte, voornamelijk veroorzaakt is door de beslissing van de gerechtelijke overheid, zodat de schorsing van de tenuitvoerlegging

van de bestreden handeling, in generlei opzicht iets lijkt te kunnen wijzigen aan dat nadeel;

Overwegende dat niet is voldaan aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

### **B E S L U I T :**

#### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

#### **Artikel 2.**

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vierentwintig februari 1900 negenennegentig door :

|                    |                  |
|--------------------|------------------|
| de Hr. GEUS,       | kamervoorzitter, |
| Mevr. HONDERMARCQ, | griffier.        |

**De Griffier,**

**De Voorzitter,**

**M.-Cl. HONDERMARCQ.**

**J.-Cl. GEUS.**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,  
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,  
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.